



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **M. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o kasačních stížnostech žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 12. 2003, č. j. 58 Ca 65/2003 - 29, a proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 7. 2007, č. j. 43 Cad 50/2004 - 64,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 7. 2007, č. j. 43 Cad 50/2004 - 64, **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 12. 2003, č. j. 58 Ca 65/2003 - 29, **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 25. 9. 2003, č. j. X, žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava - město ze dne 21. 7. 2003, č. j. X. Správní orgán prvního stupně svým rozhodnutím zamítl návrh žalobkyně na povolení obnovy řízení ve věci nároku na nemocenské při pracovní neschopnosti vzniklé dne 29. 12. 1997, ukončeného pravomocným rozhodnutím Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava - město ze dne 12. 2. 2001, č. j. X. Proti předmětnému rozhodnutí žalované podala žalobkyně dne 1. 11. 2003 žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě a domáhala se zrušení tohoto rozhodnutí.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 8. 12. 2003, č. j. 58 Ca 65/2003 - 29, řízení o žalobě přerušil. V odůvodnění tohoto usnesení uvedl, že u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 42P a Nc 457/2002 a ONC 1767/2002 probíhá řízení o zbavení způsobilosti

žalobkyně k právním úkonům. Krajský soud konstatoval, že podle § 48 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), předseda senátu usnesením přerušil řízení, jestliže zjistí, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé. Jelikož bylo zjištěno, že u Okresního soudu v Ostravě probíhalo řízení o zbavení způsobilosti žalobkyně k právním úkonům, a soud měl za to, že výsledek tohoto řízení může mít vliv na rozhodování o věci samé, krajský soud podle § 48 odst. 1 písm. e) s. ř. s. řízení přerušil. V poučení předmětného usnesení soud uvedl, že proti tomuto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky. Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 12. 2003, č. j. 58 Ca 65/2003 - 29, o přerušení řízení, si žalobkyně osobně převzala dne 9. 3. 2004.

Dne 24. 3. 2004 podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) odvolání proti tomuto usnesení, ve kterém namítala, že krajský soud dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení daného případu. Zdůraznila, že neexistuje pochybnost o jejím duševním zdraví a plné způsobilosti k právním úkonům. Stěžovatelka poukazovala na povinnost zachovávat rovnost účastníků řízení. Konstatovala, že přerušení řízení nebylo na místě, neboť zahájené řízení o její způsobilosti k právním úkonům nemůže nikterak změnit rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ve věci samé. Stěžovatelka uzavřela, že nejsou dány žádné závažné důvody k přerušení řízení, které považuje za nedůvodné a účelové prodlužování řízení. Stěžovatelka navrhla, aby Vrchní soud správní napadené usnesení zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení.

Podle pokynu ze dne 28. 5. 2004 byl spis Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 58 Ca 65/2003 převeden do rejstříku Cad téhož soudu pod sp. zn. 43 Cad 50/2004.

Na základě výzvy krajského soudu stěžovatelka ve svém vyjádření ze dne 3. 9. 2004 uvedla, že svým podáním ze dne 24. 3. 2004 označeným jako „odvolání“ měla na mysli podání kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 12. 2003, č. j. 58 Ca 65/2003 - 29. Současně poukázala na vadné poučení, že proti tomuto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky. Stěžovatelka proto nevěděla, jakého opravného prostředku má využít a v jaké lhůtě jej má podat. S ohledem na tuto skutečnost požádala stěžovatelka o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, bude-li mít krajský soud za to, že kasační stížnost byla podána po lhůtě. Stěžovatelka žádala, aby krajský soud opravil vadné poučení o opravných prostředcích a aby opravil v odůvodnění nesprávné číslo odstavce § 48 s. ř. s.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 12. 3. 2007, č. j. 43 Cad 50/2004 - 58, stěžovatelku vyzval k doplnění kasační stížnosti a k předložení plné moci udělené advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Podáním ze dne 23. 4. 2007 stěžovatelka požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 26. 7. 2007, č. j. 43 Cad 50/2004 - 64, neustanovil stěžovatelce zástupce z řad advokátů a znovu stěžovatelku vyzval k doplnění kasační stížnosti a k předložení plné moci udělené advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Proti tomuto usnesení, v rozsahu výroku o neustanovení zástupce, podala stěžovatelka kasační stížnost a požádala o ustanovení zástupce pro toto řízení. Podáním ze dne 14. 5. 2007, doručeným krajskému soudu dne 21. 8. 2007, stěžovatelka doložila své majetkové a výdělkové poměry, omluvila se za pozdní podání, způsobené její pracovní neschopností, a zdůraznila svou finanční a zdravotní situaci.

Dne 5. 10. 2007 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 43 Cad 50/2004 - 64, ze dne 26. 7. 2007, o neustanovení zástupce. Tuto kasační stížnost shledal Nejvyšší správní soud přípustnou, neboť podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobců není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.)* [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, ze dne 28. 4. 2004, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 486/2005, www.nssoud.cz].

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti. Neshledal přitom vady, ke kterým by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Z obsahu kasační stížnosti plyne, že ji stěžovatelka podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když odkazem na své majetkové poměry stěžovatelka vyjádřila, že podle svého názoru podmínky pro osvobození od soudních poplatků splňuje.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné právní posouzení spočívá buď v tom, že na správně zjištěný skutkový stav je aplikován nesprávný právní názor, popř. je sice aplikován správný právní názor, ale tento je nesprávně vyložen.

Kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 7. 2007, č. j. 43 Cad 50/2004 - 64, není důvodná.

Podle § 35 odst. 8 první věta s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci 2 platí v takovém případě stát.

Z citovaného ustanovení vyplývají dvě základní podmínky, při jejichž současném splnění může být navrhovateli na jeho žádost zástupce ustanoven. Navrhovatel musí jednak splňovat podmínky pro osvobození od soudních poplatků a současně musí být ustanovení zástupce potřeba k ochraně práv navrhovatele.

Podmínky pro osvobození od soudních poplatků upravuje § 36 odst. 3 s. ř. s. Podle první věty tohoto ustanovení účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Podle druhé věty téhož ustanovení, dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.

V posuzované věci žádala stěžovatelka o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu, jímž bylo přerušeno řízení. Nejvyšší správní soud ve své konstantní judikatuře opakovaně dospěl k závěru, že proti usnesení o přerušení řízení není kasační stížnost přípustná (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36, publikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 737/2006, www.nssoud.cz).

Podle názoru Nejvyššího správního soudu, není-li návrh přípustný, zjevně nemůže být úspěšný, neboť nepřipustnost návrhu znemožňuje soudu, aby návrh projednal, zabýval se meritem věci a navrhovateli vyhověl. Nepřípustným návrhem tedy navrhovatel nemůže dosáhnout úspěchu ve věci.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že kasační stížnost proti usnesení o přerušení řízení pro svou nepřipustnost zjevně nemůže být úspěšná, a proto v případě stěžovatelky nejsou splněny předpoklady pro její osvobození od soudních poplatků.

Jedna z obligatorních podmínek pro ustanovení zástupce z řad advokátů soudem není splněna, proto krajský soud postupoval správně, když stěžovatelce neustanovil zástupce z řad advokátů. Sama skutečnost, že své rozhodnutí soud odůvodnil jinak, než je uvedeno výše, nezakládá nezákonnost tohoto rozhodnutí, neboť jeho výrok je *lege artis*.

Kasační námitky stěžovatelky, spočívající v omluvě za pozdní dodání vyplněného formuláře a v odkazu na finanční a zdravotní situaci stěžovatelky, Nejvyšší správní soud shledal nedůvodnými, neboť nemohou nic změnit na zjevné neúspěšnosti návrhu. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 7. 2007, č. j. 43 Cad 50/2004 - 64, jako nedůvodnou zamítl.

Nejvyšší správní soud dále posoudil kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 12. 2003, č. j. 58 Ca 65/2003 - 29, o přerušení řízení. Postupoval tak z důvodu procesní ekonomie, ačkoliv mu tato kasační stížnost nebyla krajským soudem samostatně předložena k rozhodnutí.

Kasační stížnost je nepřipustná.

Usnesením, jehož zrušení se stěžovatelka kasační stížností domáhá, bylo podle § 48 odst. 2 písm. e) s. ř. s. rozhodnuto o přerušení řízení z důvodu, že u jiného soudu probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu; v daném případě se jednalo o řízení o zbavení stěžovatelky způsobilosti k právním úkonům.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *nesprávné poučení krajského soudu o tom, že proti jeho rozhodnutí (zde: proti usnesení o přerušení řízení) je přípustná kasační stížnost, nemůže založit její přípustnost* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36, publikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 737/2006, www.nssoud.cz).

Z citovaného judikátu vyplývá, že rozhodnutí o přerušení řízení se řadí mezi rozhodnutí svou povahou dočasná. V posuzovaném případě pak byla stěžovatelka správně poučena o tom, že proti napadenému usnesení nejsou přípustné opravné prostředky.

V § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je uvedeno, že proti rozhodnutí povahy dočasné není kasační stížnost přípustná. Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., užitého přiměřeně podle § 120 téhož zákona, kasační stížnost stěžovatelky směřující proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 12. 2003, č. j. 58 Ca 65/2003 - 29, o přerušení řízení, jako nepřípustnou odmítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Protože úspěšnému žalovanému v tomto stádiu řízení žádné náklady nevznikly a stěžovatelka v řízení nebyla úspěšná, bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Pokud jde o náklady řízení o kasační stížnosti proti usnesení o přerušení řízení, podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2007

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu